

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρή
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- Μ.— Πῶς τὰ περνᾷς βρὲ μάτια μου ;
Γ.— Πολὺ ὥραϊα, φῶς μου.
Διασκεδάζω ἔξοχα μὲ τὴ σφαγὴ τοῦ κόσμου !
Δὲν ἤμπορούσε νὰ περνῶ στιγμὰς ὥραιότερας.
Τὸ αἷμα μ' ἐνθουσίασε !
- Μ.— Μωρ' εἶσαι τέτοιο τέρας ;
Γ.— Ἐγὼ σ' ἐφάνταζόμουνα πῶς δὲν σκοτώνεις κόττα !
Αἱ περιστάσεις μ' ἔκαμαν δὲν ἤμουν ἔτσι πρῶτα !

Ἡ Κρακοβία, τὸ Βερδέν, τὸ Λόιτς, τὸ Μέζ, ἡ Φλάνδρα,
μ' ἐκάμανε αἰμοχαρῇ
σ' ἓνα σημεῖο, βρὲ Μαρή,
ποῦ δὲν χωνεύω ἄντρα !
Κι' ἂν ἄλλοτε στὸ δρόμο μου σὰν ἅγιος ἐπῆνε.
καὶ μυῖγα δὲν ἠθέλησα ποτὲ ν' ἀνησυχήσω,
τώρα μ' αὐτὰ τὰ αἵματα θαρρῶ πῶς εἶμαι ὕαινα
ποῦ θαῦμα πῶς κι' ἐσένανε δὲν πιάνω νὰ ξεσκήσω !

Τριάντα μῆνες εἰν' αὐτοὶ π' ἀφ' τῆς αὐγῆς τὸ χάραγμα
ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκούς παρὰ τ' ἄλληλοσπάραγμα.
Καὶ τόσον ἐσυνήθισε καθένας τὰ σφαξίματα
καὶ τόσον φιλοπόλεμος ὁ κόσμος ἔχει γίνει
ποῦ τώρα πλέον ἔχασε καὶ λογικὴ κι' αἰσθήματα
καὶ τοῦ παραξοφαίνεται νὰ μελετᾷ εἰρήνη !
Εἰρήνη δὲν θὰ ζητηθῇ· ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ μόνη,
τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς γῆς νὰ σαβανώνῃ !

Τὶ πρόγραμμα καὶ καθεστὼς
τῆς ὕδρογειοῦ σφαίρας !
Καὶ νὰ γεννᾶται κι' ὁ Χριστὸς
μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας,
νὰ βλέπῃ σὲ τί Καίσαρας καὶ Βασιλεῖς ἐστήριξε,
τὰς ἀρετὰς πώκῃρουξε !
νὰ βλέπῃ τοὺς χριστιανοὺς αἰμοδιψεῖς κοντὰ του,
κι' ἐρείπια ἐν τῇ σφαγῇ τὰ εὐαγγέλιά του !

Μ.— Κρίμα στὴ φαντασία σου, ποῦ τετοιούς στίχους φτιάχνει !
Μήπως πιστεύουνε Χριστὸ οἱ Γερμανοὶ βρὲ Γιάννη ;
Αὐτοὶ πιστεύουν πράγματα
στὸν κόσμον μόνον δύο·
τῆς τέχνης τῶν θαύματα,
καὶ τὰ σαρανταδύο !
Κι' οἱ ἄλλοι ποῦναι περιττὸ
νὰ λέμε τ' ὄνομά τους,

τὴ λόγῃ ἔχουν γιὰ Χριστὸ
καὶ γιὰ προσκύνημά τους.

- Γ.— Ἐμεῖς τί θ' ἀπογένουμε ;
Μ.— Ἐμεῖς μωρ' ἀδερφούλη,
θαρρῶ πῶς ἀγοράσαμε γουροῦνι στὸ σακκοῦλι·
κι' ἢ τῆς Διπλῆς, ἢ τῆς Τριπλῆς περισπασμοὺς θὰ φέρουμε,
ἀνάθεμά σο ξέρουμε !
Θαρρῶ πῶς ἀνεμότρατες στὸ πέλαο γυρίζουμε
κι' οὔτε γιὰτὶ καθόμαστε οὐδέτεροι γνωρίζουμε !
Οὐχ' ἦττον ὁ αὐστριακὸς,
μᾶς βεβαιοῦν ἀνθεντικῶς,
πῶς ὅσον οὐπὼ ξεκινᾷ γιὰ τὴ Σερβία πάλι
μὲ λύσσα καὶ μὲ δύναμι ἀκόμα πρὸς μεγάλη,
κι' ἂν ὁ μὴ γένοιτο συμβῇ νὰ τσακιστῇ ἐκεῖνη,
τότε σοῦ λέω καὶ γιὰ μᾶς τί πρόκειται νὰ γίνῃ.

- Γ.— Οἱ Ρούσσοι ποῦ βαδίζουνε ;
Μ.— Χωρὶς νὰ σὲ ψευτίσω,
τέσσερα μίλια πᾶν' ὀμπρὸς καὶ τετρακόσια πίσω.
Γ.— Μὰ πῶς αὐτό ;
Μ.— Ξέρω κι' ἐγὼ τί διάολο συμβαίνει ;
Ὁ χεῖμαρρος ὑποχωρεῖ ἀντὶς νὰ κατεβῇ.
Κι' ἐνῶ ἐλογαριάζανε
πῶς Ρούσσοι θὰ γιωρτάζανε
Χριστόγεννα στὴ Βιέννη,
τώρα κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί,
καὶ ποῦ τοῦ Κάιζερ γιωρτὴ
προώρισται νὰ γένῃ !

- Γ.— Φοβᾶσαι βλέπω, βρὲ Μαρή, τοὺς Γερμανοὺς μεγάλως.
Μ.— Δὲν τὸ πιστεύω σὰν ἐμεῖς νὰν τοὺς φοβᾶται κι' ἄλλος.
Πολὺ τοὺς ἐφοβήθηκε καὶ τσῶφριξε τὸ μάτι μου·
καὶ κάθε ποῦ θὰ κοιμηθῶ κυττάζω τὸ κρεββάτι μου
μὴ μῶχουν οἱ δαιμόνοι
κανένα ὑποβρύχιο κρυμμένο στὸ σεντόνι.
Γ.— Καὶ ὅμως ἐφάνηκανε μ' ἐμᾶς πῶς εἶναι φίλοι
κι' αὐτοὶ μᾶς ληρὺν τῆς διαφορῆς πώχουμε μὲ τὴν Πύλη,
ἐνῶ οἱ Ρούσσοι ποῦ πονεῖς, ἐμπήκανε μεσίτες,
πολλὰ χωρὶά ν' ἀδιάσουμε γιὰ τοὺς γουρουνομύτες.
Κι' ἂν τοῦ Μεσία ἡ πυγμὴ
δὲν ἐχτυπιώτουνε μ' ὀρμὴ
μωρὲ κουφιοκεφάλα,
θᾶχης χαμένη σήμερα καὶ σέλα καὶ Καβάλλα.

- Μ.— Βουλγαρικὰ ζητήματα μὴ μ' ἀναφέρῃς, Γιάννη,
διότι φόβος καὶ μ' αὐτὰ περισσότερος μὲ πιάνει.
Εἶναι ζητήματα λεπτὰ, καὶ σὺ νὰ μὴν τὰ θίγῃς.
Γ.— Κι' ὅμως τὸν τρίτο πόλεμον δὲν θὰ τὸν ἀποφύγῃς.
Χαζιρεψόσουνε, Μαρή, νᾶς' εἰσιμος τὸ Μάρτη.
Μ.— Μωρ' δὲν μοῦ λὲς ἂν ἔμαθες, τὸ σῆμα πότα θάρτη ;
Γ.— Χαζίρεψε τὸ ἀρβύλες σου νὰ τρέξῃς μετὰ ζήλου.
Μ.— Μωρ' δὲν ἀκούετ' ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Καμήλου !
Γ.— Τὸν Μάρτιον δὲν θὰ χεῖρα τῆς σὸς Κᾶτος.
Μ.— Λένε πῶς σήμερα σφαλεῖ καὶ ὁ Παπαντωνάτος,
λένε καὶ τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Μάη·
κι' ἂν τοῦτο γίνῃ γεγονός,
καὶ τὸ ἀπομεινῇ Γιάννης
γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ;

ΙΑΚΩΒΑΤΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥ

Καὶ δευτέρως διάλογος
τῶν ἡμερῶν ἀνάλογος.

- Μ.— Τὶ μ' ἤθελες ;
Γ.— Μῶρ' ἔλα ἄδω, δόσμου καὶ σὺ μιὰ γνώμη !
Σ' αὐτὸν τὸν τόπο ποῦμαστε, ὑπάρχουν ἀστυνόμοι ;
Ἐπάρχουν ἄρα γε ἀρχαὶ
γιά μὲ καὶ σένανε, φτωχὲ,
καὶ γι' ἄλλους φαμελίτες,
ἢ μόνον ἀγροφύλακες ποῦ διώχουν τοὺς σπουργίτες ;
Ἐπάρχουνε Νομάρχηδες ; Ἐπάρχουν οἱ ἐν τέλει,
ἢ κάνει μὲ τὸ γούστο του καθέννας ὅ,τι θέλῃ ;
Μ.— Τὶ ἐρωτήσεις εἶν' αὐτὲς ποῦ μ' ἄρχισες μπονόρα ;
Γ.— Εἶμ' ἕξι μέρες νησιτικὸς μὲ τοῦ ψωμοῦ τὴ μπόρα,
καὶ ζήτω μὲν τὸ Ἔθνος μου, ζήτω κι' ὁ Βασιλεὺς μου,
ἀλλὰ δὲν ξέρω ποῦ νάβρω τὸ δίκιο τῇ κοιλίᾳ μου !

Ἀπὸ τὴν πείνα κάνουνε τὸ μάτια μου θολοῦρες.
Κι' οἱ φουρναραῖοι, βρὲ Μαργῇ,
ἀντὶ σὲ πείνα φοβερὴ
νὰ βγάνουνε τοῦλάχιστον διπλάσιες κουλοῦρες,
ζυμώνουν ὅσο θέλουνε καὶ ψένουνε μὲ λίμα
κι' ἐφτὰ βδομάδες γίνεται ἐτούτ' ἢ παντομίμα
π' ὁ κόσμος ἀγωνίζεται
καὶ γροθοκοπανίζεται
γιά νάβρω τὸ καρβέλι
καὶ γιά τὰ τεκταινόμενα, κανένανε δὲν μέλει !

Χωρὶς ψωμὶ τὸ κολατσιό, χωρὶς ψωμὶ τὸ βράδυ.
Κι' ἂν δὲν ἐβγῶ στὴ γειτονιά
νὰν τὸ γυρῶ διακονιά
κανένα παξιμάδι,
δὲν θὰ ὑπῆρχα ζωντανὸς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων
κι' ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν ἀρχῶν ποῦ διοικοῦν τὸν τόπον.

Αὐτὰ τ' ἀστεῖα ἔπρεπε πρωτίστως νὰ προσέχωμεν.
κι' ἂν κυβερνήτην ἔχωμεν
τὸ Γίγα τῶν γιγάντων,
ποῦ ζῶμεν τέλος πάντων !
Καὶ δίχως νὰ πολυλογῶ,
Μεσσία νάχω ὑπουργό
καὶ γιά ψωμὶ νὰ κλαίω,
ντρέπομαι νὰν τὸ λέω !

Κι' ἐκτὸς τῶν ἄλλων, βρὲ Μαργῇ, τῶχ'ω γιά προσβολή μου.
ἐγὼ ποῦ ἐπολέμησα
καὶ δάφνας τὴν ἐγέμισα
τὴν ἐνδοξὴ φυλὴ μου,
ἐγὼ ποῦ ἐχημάτησα
στὴν ἐκτὴ δυμοῖα
κι' ἐπῆα κι' ἐξεμάτισα
Τουρκιὰ καὶ Βουλγαρία
νὰ καταντήσω σήμερα, ἀμὰν γιά τὸ καρβέλι
καὶ νὰ μὲ κάνῃ, κύριε, ὁ φοῦρνος ὅπως θέλῃ !

Κι' ἔπειτα, τώρα πῶγιναν παντοῖα βελτιώσεις
κι' ὅπου νὰ πᾶς, κι' ὅπου βρεθῇς,
δὲν ἔχεις μέρος νὰ σταθῇς
ἀπὸ τὰς ἀνορθώσεις,
γιατὶ καὶ μιὰν ἀνόρθωσις στοὺς φούρνους νὰ μὴ γένεται
παρὰ στοὺς φούρνους διαρκῶς κάθε φτωχὸς νὰ ψένεται
ὥς ποῦ νὰ βρῇ καρβέλι :
Ἦθελα νάξερα γι' αὐτὰ τὰ λέν' οἱ Βενιζέλοι ;
ἢ μᾶλλον πῶς τὰ βλέπουνε οἱ βουλευταὶ τῆς Νήσου
πῶπῃς καὶ τσῶδιάλεξες γιά τὴν περίστασί σου ;

Γελῶ, Μαργῇ, ποῦ σοῦ μιλῶ, μὰ ἡ ψυχὴ μου κλαίει
ποῦ μιὰχοτῶ Κεφαλωνιά
ἐτάφη μὲς τὴ λησμονιά
καὶ μὲς τὴ φρίκη πλέει !
Ὅτε σὶδὸ πρὸ χειρότερο χωριὸ τοῦ βασιλείου
δὲν βλέπεις τὰ συμβαίνοντα ἐντὸς τ' Ἀγοστόλου
πῶχ'ι νομάρχη, μοῦραρχο, προσέξοντες καὶ κονσόλους
καὶ βροῖσκει ἕνας φούρναρης καὶ καγιονάρει μ' ὅλους !

Συνέδριον δασκαλικόν
τὰ μάλα προοδευτικόν.

Τὴν Κυριακὴν πῶπέρασε στὰς ἑνδεκα ἡ ὥρα,
συνήχθησαν διδάσκαλοι ἀπὸ χωριὰ καὶ χώρα,
ὁ Τσερνοτάς
ὁ Ροζοτάς,
ὁ Φώτης ὁ Λαούσης,
ὁ Παγουλάτος ὁ ἀψὺς, ἡ γκρίνα ὁ Πετούσης,
ὁ Κατσαῖτης ὁ κομπὸς, μαζὺ μὲ τὸν Πολλάκη,
ὁ Γρηγοράτος, πλαρινὸς μὲ τρεῖς ὀργιὲς μουστάκι,
ὁ Σκιαδαρέσης ὁ παππᾶς, ὁ χαϊδεμένος Διάκος,
Κοσμάτος καὶ Καλογρηᾶς, Μαρούλης καὶ Βαρδάκος,
ὁ Λιναρδάτος κι' ὁ Καλὸς οἱ Φροβελιανίσται
καὶ τέλος πάντων ἅπειροι τοῦ ἀλφαβήτου μύσται.

Καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐν τούτοις ἡγουμένου
— κυρίου Παπαμιχαὴλ ἀνδρὸς φρεσκοφερμένου —
ἀνῆλθον στὴν Δημοτικὴν τὴν πρώτην τῶν ἀρρένων
πρὸς σκέψιν καὶ βελτίωσιν πολλῶν κακῶς κειμένων.
Οὐ μὴν καὶ διδασκάλισσαι παρήσαν ἀρχεταὶ
μοιραίως περὶ σπώμεναι σ' αὐτὰς τὰς ἐνεργείας
καὶ μίᾳ τούτων μάλιστα ἐξόχῳ; νομβωτὲ,
τοὺς διδασκάλους τέτρωκεν τοὺς ἄνευ σ υ ζ υ γ ί α ς .

Ὁ προϋστίμενος λοιπὸν ὁ νέος τῶν σχολείων,
συνέστησεν εἰς ἅπαντας τὴν ἀγορὰν βιβλίων
καὶ ἄλλων περιοδικῶν τὰ μάλιστα χρηζόντων.
ἀλλὰ κι' ἑκατοστάριχο περίπου στοιχιζόντων.
Τοῦτο δ' ὥς ἤκουσαν πολλοὶ ἐρίφηδες δασκάλοι,
τυγχάνοντες εἰς ἄθλιον οἰκονομίας χάλι,
προσέβλεπον τὸν ῥήτορα διὰ λοξῶν βλεμμάτων
καὶ πάντες ἐκηρύχθησαν κατὰ τῶν συγγραμμάτων.

Δικαίως δ' ἔλεγαν πολλοὶ «σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις,
θέλεις βιβλία διάβῃς, θέλεις νὰ μὴ διαβάσῃς,
τὸ πρᾶγμα ὅπως φαίνεται καθόλου δὲν θ' ἀλλόξῃ
κι' ὁ Βενιζέλος σίγουρα τὸ Μάρτη θὰ σ' ἀρπάξῃ !»
Αὐτὰ λοιπὸν σὰν ἀρπάξῃ κι' ἐμένανε τ' αὐτὶ μου,
ἐβγήκα κι' εἶπα, δάσκαλε κι' ἐπιθεωρητὴ μου,
τὶ θέλεις παιδαγωγικά
συστήματα καὶ φῶτα
ποῦ τώρα τὰ γερμανικά
φουρνέλα καὶ μπουρλότα
τὸ πᾶν ἐξαναγύρισαν καὶ θὰ ξαναγυρίσουν
καὶ μὲς στὴ στάχτη τοῦ πυρὸς τὰ γράμματα θὰ δύσουν !

Κατόπιν ἄλλος δάσκαλος προέτεινε στοὺς ἄλλους,
νὰ γίνῃ ἕνας σύνδεσμος νὰ δέσῃ τοὺς δασκάλους.
Καὶ μιὰ δασκάλα λιγερὴ καὶ λεπτοκαμωμένη,
ἀντέτεινε μὴ θέλουσα νὰ ἦναι δεδεμένη
ἀλλ' ἐλευθέρᾳ νὰ κυτᾷ
τὴν πρόοδον τοῦ φύλου τῆς
κι' ἐπιχαρίτως νὰ πετᾷ
μὲ τὰ περὰ τοῦ πύλου τῆς.

Τὸν σύνδεσμον ἀπέκρουσαν πολλοὶ τῶν διδασκάλων,
βλέποντες τὰ συμβαίνοντα στὸν Σύνδεσμον τὸν ἄλλον.
Ἐτέρως δὲ προτάσεως δασκαλικῆς μὴ οὔσης,
ἐλύθη τὸ συνέδριον τῆς προπαραληγουσῆς
κι' ὁ φίλος Παπαμιχαὴλ θὰ μᾶς ὑποχρεῶνῃ
συχνότερα συνέδρια νὰ μᾶς διοργανῶνῃ
γιά νάχη κάποια κίνησις ἢ πόλις μας ποῦ φθίνει
κι' ἀδιάφορο ἂν τίποτα δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ.

Τόσους δασκάλους βλέπωντας ἀγγελιδὸν ἐμπρὸς μου
τοὺς ἐκρυφοκαμάρωνα κι' ἔλεγα μοναχὸς μου,
τὶ κοῖμα τὶ δυσάρεστον, καὶ ποῖα ὄντως λύπη,
εἰς χρόνους μαύρους κι' ἀλγεινοὺς
νὰ περισσεύῃ τόσος ν ο ὓ ς

Τόσους δασκάλους βλέπωντας ἀγγελιδὸν ἐμπρὸς μου
ἐλεγα ποῦ τοὺς ἐβλέπα ἐν ὄψει ἀπαθείας
τόσοι ποῦ βασανίζονται μ' αὐτὸ τὸ ἀλφειοῦ
δὲν ἡμποροῦν νὰ γίνῃ τίποτα τσούβλι-σάβου !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΕΙΒΩΔΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Κάτι ζητά ή καρδιά μου
να βρῇ μέσα στη ζάλη
που βρίσκεται θλιμμένη
ἀπὸ καιρὸ πολὺ.
Κάτι να βρῇ γυρεύει
καὶ μ' ἀγωνία πάλλει
στῆς Μοίρας τὸ σκοτάδι,
στὴ μαύρη της στολή.

“Ὅσα καλὰ κι' ἔν εἶδα
εἶναι γὰρ με χαμένα.
“Ὀνειράτα κι' ἐλπίδες
τῆς ψεύτικης ζωῆς
τὰ βλέπω τώρα ἐμπρὸς μου
κομμάτια κατωμένα.
Καρδιά μου ἀδίκως πάλλεις,
ἐδῶ χαρὰ να βρῆς.

Γιατὶ φτωχὴ καρδιά μου,
στοῦ κόσμου τῇ λαχτάρα
ποῦ εἶσαι γεννημένη,
γιατὶ, χαρὰ ζητᾷς ;
“Ὅσο τὸ αἷμα τρέχει
στὰ κόκκινά σου φύλλα,
τοῦ κόσμου τῇ μαυρίλα
με πόνο θὰ κυτᾷς !

Π. Β.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Μετὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκκλῆσιν
τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τῆς προ-
μηθείας τοῦ σίτου Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποί-
α ἐκέντη τὴν φιλανθρωπίαν τῶν πλου-
σίων τοῦ τόπου διὰ τὰ καταβάλλουσι τὸ
τίμημα τῶν ἑκατὸ χιλιάδων ὀκτάδων σί-
του οὐδεὶς ἀτυχῶς ἐκ τούτων προσήλ-
θεν εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Τυχαίως τὴν ἐπομένην, συνητητήν
μεθ' ἐνὸς ἐκ τῶν δυναμένων νὰ προ-
θυμοποιηθῶσιν διὰ τὴν καταβολὴν καὶ
τὸν ἡρώτητα μετὰ παιδὸς τινος ἀνα-
γκήσεως, διατὶ ἀπέφυγε νὰ προσέλθῃ
ἀρῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε δὲν εἶχε νὰ χά-
σῃ τίποτε, δηλώσαντος τοῦ κ. Δημάρ-
χου ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πρόθυμος νὰ
παρέξῃ πᾶσαν ἐγγυήσιν.

—Μὴ ἀναμειγνύεσαι, μοῦ λέγει εἰς
ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι δὲν σὲ ἐνδιαφέρουν
καθόλου. Σὺ, δὲν ἔχεις χρήματα καὶ
συνεπῶς δὲν εἶσαι εἰς θέσιν νὰ γνωρί-
ζῃς οὔτε πῶς γίνονται, οὔτε πῶς ἐξα-
σφαλίζονται.

Τὸ νὰ γράφῃ ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ σύμβουλοι διὰ παρέχουσι
πᾶσαν ἐγγυήσιν, αὐτὸ εἶναι ἕνας λόγος
μόνον. Διότι ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος, συμφώ-
νως μετὰ τὴν οικονομικὴν ἐκθεσιν τῆς
Δημαρχικῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν ἐγγυᾶ-
ται οὔτε διὰ τὸν ἴδιον τὸν ἐαυτὸν του,
πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγγυηθῇ δι' ἄλ-
λους ;

“Ἄλλως τε τὰ διαπύλια—τὸ κυριώ-
τερον ἔσοδον τοῦ Δήμου—πρόκειται
κατ' αὐτὰς νὰ καταργηθῶν διὰ νόμου.
Διὰ τὸ Δημ. Καφενεῖον δὲν ἐπαρου-
σιάζει ἐνοικιαστίς. Τὸ ἐνοίκιον καὶ τὰ
ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ νέου Δημαρχεί-
ου, θὰ καλύβουν ἐπάνω κάτω τὰ τρία
τέταρτα τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὰ λοι-
πὰ ἔκλεισαν. Τὶ ἀπομένει λοιπόν; Νὰ
καταβῇ καρεῖς ἐν ἀνάγκῃ τὸν Μα-
ρτίον, εἰς ἀδυναμίαν διότι ἡ προσω-
πικὴ κατάσταση κατηργήθη.

Δὲν εἰσπράττει λοιπὸν νὰ ἐξασφαλι-
σθῇ ἄλλοθεν ἐκτὸς τῆς χάριτος πλέον
καὶ φιλοτιμίαν καὶ ἀποφασίσας νὰ τὰ
ῶνς ὑποθήκῃ ἐφ' ὅσον τὰ ὀφειλόμε-
να τῆς πόλεως.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΥΣΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Σοῦ φέρνω ἐγὼ τῆς νεότητός μου τὴν πρόσχαρην ἡμέρα
μὲς τοῦ χειμῶνα τ' ἄγριον τὸν ἄγριον καιρὸ·
ἐγὼ 'μαι ἡ δλογέλαστη τοῦ πέλαου θυγατέρα,
Μάη σοῦ φέρνω ἐγὼ.

Δὲν ἔχω πλούτη στὴν ποδὶὰ μηδὲ φωτὶὰ στὰ μάτια·
τῆς Γνώσης δὲν ἀνέβηκα ποτὲ τὰ σκαλοπάτια,
δὲν βάνω ἐγὼ στὸ σπῆτι μας, ἀγάπη μου, θεμέλιο
ἄλλο ἂφ' τὸ αἰώνιο γέλοιο μου, τ' ἀθάνατό μου γέλοιο.

Σοῦ φέρνω ἐγὼ τοῦ τόπου μου τὰ μάγνα καὶ τὰ μῦρα
-ῶσα τοῦ φέρν' ἡ θάλασσα στῆς ἡρεμῆς ἀχτὲς·
εἶμαι ἡ μικρὴ σου ἡ μοῖρα,
ποῦ δὲν θ' ἀφήσῃ σύγγεφα στὴ σκέψη σου ποτὲς.

ΛΗΞΟΥΡΙ

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΚΟΥΡΟΥΚΑΝ

ΙΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ !

Ποτὲ μου δὲν τὸ πάντεχα
τέτοιο κακὸ νὰ μ' εὔρη·
πῶς θάρρη ὥρα καὶ σιγμῇ
νὰ λαχταρῶ γιὰ τὸ ψωμί,
νὰ ξεψυχῶ γι' ἀλευρί !

Κούτσουπα τρώω γιὰ ψωμί
καὶ βροῦβες γιὰ προσφάι
κι' ἐντὸς ὀλίγου γύρευε
τὶ φεῖδι θὰ με φάῃ !

“Ἀμα σωθοῦν τὰ λάχανα
κι' ἡ βροῦβες ξεραθοῦνε,
κι' ἄμα σωθοῦν τὰ κούτσουπα
πῶς μὲς τὸ ποδόχι,
τὰ μούτρα μου τὰ κίτρινα
θὲν' ἀπομαραθῶνε
καὶ θὰ βρεθῶ σὰ τζιτζικας
σβυμένος σὲ μὲλ κώχῃ !

Πεινάω, κλαίω καὶ πονῶ
καὶ μ' ἄφησαν τὸ σκοτεινὸ
χωρὶς κανέναν νάρχεται
νὰ με ψωμοσυνδράμῃ !
Πεινάω, κλαίω καὶ πονῶ,
ὦ δάσλεπαρ' τὸ γερμανὸ
δουλεῖα ποῦ μῶχει κάμει !

ΣΤΟ ΛΕΥΤΕΡΗ

Σὰν ἀγγλο, γλυκοφίληστον
τὸν Κάρολο τὸ Μπόξτον,
ὅλλα σὰ φιλοβούλαρο,
πάρ' τὸ στελιὰρι διῶξ' τον !

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΛΕΙΒΑΘΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΚΛΩΣΣΑ

Μὲ φινιουράτῃ προεστῇ
ποῦ λύπη δὲν γνωρίζει,
ποῦ βγαίνει πάντα γελαστὴ
καὶ πάντα φελουρίζει.

Τώρα σχεδὸν πωγέραςε
κι' ἄφησε τὰ σουσοῦρα,
ἰδέα τῆς ἐπέραςε
νὰ κάμῃ τὴν κλωσοῦρα.

Κι' ἐμάζωξ' ὅλες τὸ ὄμορφες
μοδέρνες πουλακίδες
καὶ τῆς ταῖζει μ' ὄνειρα
κι' ὀλόχρυσες ἐλπίδες.
Καὶ ὅλες τῆς παρηγορεῖ
μὲ λόγους χαλδεμένους,
καὶ σ' ὅλες λέει πᾶς θὰ βρῇ
κινδύρους φορτωμένους.

ΛΕΙΒΑΘΙΝΟΣ

ΟΙ ΓΡΙΦΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΟ ΤΟΚΑΚΙ

Τὸ καινούργιο σου τοκάκι
μὲ τὸ κόκκινο φοργιάκι,
ἀφ' τῆ σκέψι μου δὲν βααίνει.
Τρέλλα, τρέλλα, σοῦ πηγαίνει.

Τὸ καινούργιο σου τοκάκι
μὲ τὸ κόκκινο σκουφάκι,
τὸ φορεῖς με τόσο χάρι
ποῦ γιὰ δαῖτο λὲν' πολλοὶ :
εἶναι τόκα ποῦ τοκάρει
κάθε τὸ κ α κεφαλῇ.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΤΟ ΨΩΜΙ

Γιὰ τὸ ψωμί παιδάκια λαχταρίζουν
γι' αὐτὸ μικροὶ μεγάλοι κάνουν κρᾶ
ἀντερα μέρα - νύχτα γουργουρίζουν
καὶ παίζουν ἡ κοιλίες μας ταμποῦρᾶ !

Καὶ γίνεται μιὰ τέτοια συναυλία
μὲ τῆς φωνῆς καὶ τὰ γουργουριτὰ
ποῦ λὲς πῶς χαιρετοῦν τὴ βασιλεία
τῆς πείνας ποῦ στοὺς δρόμους περπατᾷ,
“Στοὺς φουρνάρους τὸ κακὸ ξεσπάει
αὐτοὶ τραβοῦν χειρότερ' ἀπὸ μᾶς—
κάθε στιγμὴ καὶ ῥιπτὶ τοὺς πᾶει . . .
ἀλλοίμονο ποῦ βρέθηκε ψωμάς.

Κατάστασις γιὰ κλάματα καὶ γέλοια
ὀλημερίς γιὰ τὸ ψωμί πεινάς,
κοιμάσαι, βλέπεις φούρνους μὲ καρβέλια
ἀπλώνεις νὰ τὰ πάρῃς καὶ . . . ξυπνάς !

CHEF

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΛΕΙΒΑΘΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΣΤΕΙΟΤΗΤΕΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀγορᾶς τῶν ἑκατὸ
χιλιάδων ὀκτάδων σίτου, τὰς ὁποίας ἐ-
ζήτησεν ὁ Δήμος διὰ λ)μόν του παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ὁποία ἐπροθυ-
μοποιήθη νὰ ἀποστείλῃ τὸ πρᾶγμα εὐ-
θὺς ὡς προσεβασθῇ τὸ ἀντίτιμον, ἦτο
λελυμένον εὐθὺς ἀμέσως ἐντεῦθεν, διό-
τι ὁ κ. Ἀστυνόμος εἶχε συνεννοηθῇ με-
τὰ τοῦ ἐμποροῦ κ. Πέτρου Τραυλοῦ νὰ
τὸ ἀγοράσῃ αὐτὸς διὰ λ)μόν του.

Καὶ τοῦτο θεαίως ἐγνώριζε καὶ ὁ
κ. Δήμαρχος. Ποῖα δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς
ἐκκλήσεως πρὸς τοὺς πλουσίους τῆς
πόλεως διὰ τὴν μετοχικὴν ἀγορὰν τοῦ
προηγουμένου ἡδὴ σίτου, δὲν γνωρί-
ζομεν. Ἴσως ὁ κ. Δήμαρχος ἠθέλησε
νὰ ἀστείευθῇ μετὰ τὸν πρῶτον τῶν ἐν-
πόρων συνδημοτῶν τοῦ

μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ με-
γάλου κτιρίου τοῦ Δημοσίου πρὸς συγ-
κέντρωσιν ἐν αὐτῷ πάντων τῶν δημο-
σίων γραφείων. Ὁ κ. Νομάρχης κατήρ-
τισεν ἤδη τὴν σχετικὴν μελέτην μετὰ
ἐπιτοπίους ἐπανελημμένους ἐξετάσεις
εἰς τὰ διάφορα διαμερίσματα τοῦ ἐν λό-
γῳ κτιρίου, καὶ ὁ μηχανικὸς κ. Πατρί-
δης ἐξεπόνησε τὸ διὰ τῆς μελέτης ταῦ
τῆς ὑποδειχθὲν σχέδιον.

Διὰ τούτου τὸ Ταχυδρομεῖον μετα-
φέρεται εἰς μέγα ἰσόγειον διαμέρισμα
μὲ δύο μεγάλας εἰσόδους καὶ εἰδικὰς
θυρίδας διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν τηλε-
γραφημάτων, τὴν πώλησιν τῶν γραμ-
ματοσήμων, τὰς ἐπιταγὰς, τὰ δέματα
κ.τ.λ. Διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ
σχεδίου τούτου τὸ Ἀργαστέλιον θὰ ἀ-
ποκτήσῃ πρώτης τάξεως ταχυδρομεῖον
καὶ τηλεγραφεῖον.

Ἀνάλογος μέριμνα λαμβάνεται διὰ
τῆς αὐτῆς μελέτης διὰ τὸ Λιμεναρχεῖ-
ον καὶ τὸ Τελωνεῖον. Ἐπίσης καὶ διὰ
τὸ Ταμεῖον ὅπερ θὰ μεταφερθῇ αὐτό-
θεν εἰς διὰ τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ φρου-
ρεῖται καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦ Τελωνεῖου
καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δημόσια γραφεῖα.

Δι' ἄλλης μελέτης ὁ κ. Νομάρχης
προτείνει τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἀρχαιο-
φυλακείου εἰς ἴδιον οἶκον εἰς τὴν
ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβάνομένην χώραν,
στεγασθῇ ἡ Νομαρχία, Εἰσαγγελία
καὶ τὸ Πταιοματοδικεῖον καὶ συγκεν-
τρωθῶσιν οὕτω ἐπὶ αὐτὸ πάντα τὰ
δημόσια γραφεῖα.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ «Δημοτικὸν Ἀρτοποιεῖον» ἰδρύ-
θη πρὸ ἐξαετίας, ἀφορμὴ δὲ τῆς ἰδρύσε-
ως τοῦ ὑπῆρξε μία βιομηχανικὴ κρί-
σις τοῦ ἄρτου παρ' ἡμῖν. Οἱ ἀρτοποι-
οί, ἐπὶ τῷ λόγῳ εἶσι αἱ ὑπὸ τῆς Ἀστυ-
νομίας κανονισθεῖσαι τιμαὶ τοῦ ἄρτου
τοῖς ἦσαν ἀσύμφοροι, ἀπήγγρασαν καὶ
ἡ πόλις θὰ ἔμενεν ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας
χωρὶς ἄρτον, ἂν ὁ τότε Δήμαρχος δὲν
ἐφρόντιζε νὰ προμηθεύσῃ αὐτὴν ἐκ πλη-
σιοχώρων μερῶν.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν ἀρτοποιῶν ἐ-
προξένησε χαιρίστην παρ' ἡμῖν ἐντύ-
πωσιν, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ
γενικὰ παράπονα ὑπῆρχον ὡς πρὸς
τὴν ποιότητα τοῦ παρεχομένου ἄρ-
του.

Ὁ τότε Δήμαρχος, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ
νὰ προσπίσῃ τοὺς συνδημώτας του
ἐκ τοιούτων ἐν τῷ μέλλοντι ἀνωμαλι-
ῶν, ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρύσῃ ἐν ἀρ-
τοποιεῖον συνιστῶν μετοχικὸν συνεταί-
ρισμὸν μὲ μετοχὰς μικρὰς ἀξίας, ἵνα
καθίσταται δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ ὅσον
τὸ δυνατόν περισσοτέρων καὶ πάσης
τάξεως πολιτῶν, οἵτινες νὰ ἔχωσι ἐνδι-
αφέρον διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν. Ἐξεδόθη
σαν ὅθεν δεκάδραχμι μετοχαί, ὧν τὸ
ἀνώτατον ὅριον μερίσματος ὥρισθη
6 ο) ἑτησίως, ἐξ ὧν ἐκαλύφθησαν ἀ-
ξίας δρ. 12,500, καὶ μετὰ τὸ μικρὸν
τοῦτο κεφάλαιον ἰδρύθη τὸ ἀρτοποιεῖ-
ον, εἰς ὃ κατὰ προτίμησιν ἐδόθη ἡ ἐ-
πωνυμία «Δημοτικὸν» ὡς ἰδρυθὲν ὑπὸ
δημοτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν δημοτῶν τῆς
πόλεως μᾶς κορίως.

Ἐκ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τὸ
πλεῖστον ἐξοδεύθη εἰς ἐγκαταστάσεις,
ὅπως δὲ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπρόσκοπ-
τος προμήθεια τῶν ἀναγκασιούτων ἀ-
λεύρων, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ σχόντος τὴν
πρωτοβουλίαν τῆς ἐπιχειρήσεως, προ-
σωπικὴ ἐγγυήσις, εἰς τοὺς ἐν Πειραιεὶ
ἀλευρεμπόρους, διὰ τὴν τακτικὴν πλη-
ρωμὴν τῶν ἀποστελλομένων.

Τοιαῦτα ὅθεν τῆς ἐπιχειρήσεως ταῦ-
της διατήρησις, εἰς τὴν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ὅτι ἀνεπλήρητους
παρακαταθήκας ἀλεύρων νὰ διαθέτῃ
οἱ ἀπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀπαιτούμενοι,
οὐδὲ νὰ παρέχῃ τὸν ἄρτον εἰς τιμὰς κα-
ταστάσι τῶν ἀπαιτούμενων ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει τὰ μικρὰ αὐτῆς κεφάλαια
ταχέως θὰ ἐξητμίζοντο. Σκοπὸς ἄλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

